EXEMPLARUL

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării

UNIVERSUL

Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 În străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.

Înscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECI

PROCURAREA MATERIILOR PRIME

Decretul-lege pentru utilizarea disponibilului propriu de devize în scopul procurării de prime a fost impus de interesele superioare ale industriilor noastre în legătură, atât cu apărarea națională, cât și cu celelalte nevoi ale economiei naționale.

Pe baza dispozițiilor prevăzute în acest decret-lege ministerul comerțului exterior va putea elibera autorizații de import fără drept la devize pentru importul materiilor prime și produselor specificate într'o listă; iar cei care vor folosi devizele lor în acest scop sunt scutiți de obligațiile impuse de legea privitoare la reglementarea comerțului de devize.

In urma experiențelor făcute în timpul războiului mondial și cel actual și a progresului înregistrat în materie de armament și material de război, s'a constatat importanța tot mai covârșitoare ce o prezintă procurarea materiilor prime, necesare industriilor puse în serviciul apărării naționale, ca și al celorlalte industrii.

Pe când în vremurile trecute industria de război era limitată și ea n'avea nevoie decât de câteva materii prime necesare fabricațiunii pușilor și tunului de calibru mic, în epoca modernă din cauza armamentului variat și perfecționat, a mecanizării și motorizării armatelor, a desvoltării aviației și a marinei de război, compusă din unități de suprafață și din submarine, ce trebue să întrunească condițiuni speciale de rezistență și de viteză, materiile prime s'au înmulțit și au luat o mare importanță.

Cum materiile prime, nu sunt distribuite pe pământ în așa condițiuni, încât să poată fi la dispoziția tuturor națiunilor, ba unele din ele sunt foarte rare, problema procurării lor a ajuns strâns legată de politica economică și a organizării apărării naționale.

Nici marile puteri, cari dispun de întinse domenii coloniale în alte continente nu dispun de anumite materii prime din categoria celor ce ar putea spori potențialul lor de război față de alte mari puteri rivale, sau, ce sunt absolut necesare celorlalte industrii.

In timpul războiului actual s'a putut constata importanța covârșitoare ce o prezintă petrolul pentru marină, aviație și tracțiunea automobilă; nichelul pentru fabricațiunea blindajelor și armamentelor sub forma de oțel special; bauxitul din care se extrage aluminiu, necesar construirii metalice a aeronavelor; manganul, cromul, calcopirita și alte minereuri. Notăm, că tocmai aceste materii prime indispensabile industriilor de război, sunt cele mai rare, iar distribuția lor pe pământ este dezavantajoasă pentru majoritatea națiunilor.

De aceea fiecare stat este obligat să-și procure materiile prime ce-i lipsesc și de care are nevoie, oferind în schimb materiile prime de care dispune mai mult. După ancheta făcută de către organele competente, reese că în timpul războiului mondial, beligeranții au fost puși în situația paradoxală să-și procure materialele prime de cari aveau nevoie, chiar dela inamicii lor, printr'un schimb de produse între dânșii.

In timpul războiului mondial s'a constat că Elveția importa din Germania o cantitate de magnetouri fără raport cu nevoile sale; iar din Franța importa cantități de bauxit și de cianamydă de care ea nu avea trebuință. Amiralul englez, Cousett, a descoperit un trafic asemănător între Anglia și Germania prin Danemarca.

Din cauza acestui schimb de produse de materii prime necesare industriei de război ale beligeranților prin mijlocirea statelor neutre, au fost dați judecății mai mulți industriași mari francezi, englezi și germani, dar ei au fost achitați de tribunalele militare în urma intervenției guvernelor respective.

Cum se explică achitarea lor când acuzarea a fost bazată pe furnizarea de materii prime inamicului în legătură directă cu fabricațiunea armamentului?

Explicația o găsim în însăși necesitatea imperioasă a schimburilor efectuate în legătură cu interesele apărării naționale.

Nu numai în timp de război, ci și în timp de pace dezvoltarea industriilor este bazată pe materiile prime necesare.

De aceea, decretul-lege pentru utilizarea disponibilului propriu de devize în scopul procurării de materii prime, de care avem absolută nevoe, răspunde cerințelor imperioase ale politicei economice a României.

Hotărârile Consiliului de Coroană

CASA M.S. REGELUI

COMUNICAT NR. 35

Ministrul Casei Regale face cunoscut:

1) Astăzi la ora 12.30, sub Inalta Președinție a Maiestății Sale Regelui, a avut ședință Consiliul de Coroană, la Palatul Regal din București.

2) Consiliul a luat în deliberare Nota remisă aseară 26 Iunie la orele 22 de Guvernul U. R. S. S. ministrului nostru la Moscova, prin care Guvernul Sovietic cere cedarea Basarabiei și a Bucovinei de Nord, cerând răspunsul Guvernului Român în cursul zilei de 27 Iunie a. c.

3) Consiliul, în dorința de a păstra raporturi pașnice cu U. R. S. S., a aprobat hotărârea Guvernului Român de a cere ca Guvernul Sovietic să fixeze locul și data unde ar putea să aibă loc întâlnirea delegaților ambelor Guverne, pentru a lua în discuțiune Nota Sovietică.

Se așteaptă răspunsul Guvernului U. R. S. S. la propunerea Guvernului Român.

4) Au luat parte:

Domnii Consilieri Regali:
Gh. Tătărescu, președintele consiliului de miniștri
G. G. Mironescu
Profesor N. Iorga
Dr. Constantin Angelescu
Constantin Argetoianu
General adjutant E. Ballif
Victor Iamandi
Victor [illegible]
și domn[illegible]
Victor [illegible]
Mirce[illegible]
Ion G[illegible]
Ernes[illegible]
Silviu[illegible]
Mihai[illegible]
Mitiță[illegible]
Mihai[illegible]
Petre[illegible]
Traia[illegible]
Gene[illegible]
Const[illegible]
Prof.[illegible]
Radu[illegible]
Ion C[illegible]
A. B[illegible]
Ștefan Ciobanu
Inginer I. Macovei
General Florea Țenescu, șeful marelui stat major.

București, 27 Iunie 1940.

Precum rezultă din comunicatul de mai sus al Casei M. S. Regelui, Consiliul de Coroană a avut să examineze Joi nota remisă Miercuri, la orele 22, ministrului nostru la Moscova, de către guvernul Sovietic, prin care acesta cere cedarea Basarabiei și a Bucovinei de Nord, fixând termen pentru răspunsul guvernului român până în cursul zilei de 27 Iunie a. c.

Două provincii, care ni sunt scumpe, sunt amenințate în existența lor românească și unitatea pământului nostru este grav primejduită.

Hotărîrea Consiliului de Coroană de a propune guvernului Sovietic negocieri a fost dictată, precum rezultă din comunicat de „dorința de a păstra raporturi pașnice cu U. R. S. S.".

Cel mai grav eveniment de la Unire până astăzi se produce astfel neașteptat de repede în vălmășagul prefacerilor istorice ale Europei, punând în cauză unitatea noastră, dreptatea noastră, ordinea noastră națională.

Firul destinului unui neam, care n'a vrut să fie stăpân de cât pe drepturile lui și mare de cât prin jertfele lui, se deapănă astăzi pe ritmul grăbit nu al săptămânilor sau zilelor, ci al ceasurilor.

Imprejurările sunt prea grave ca să putem adresa în aceste ore de supremă încercare, publicului românesc altă chemare de cât aceia de a-și păstra sângele rece și liniștea, care îi pot îngădui să vadă limpede și de a-și strânge rândurile, în acel sentiment de adevărată unire națională, care singur mai poate fi o chezășie pentru viitorul acestui neam.

REMANIEREA GUVERNULUI

M. S. Regele a semnat Joi următorul decret pentru remanierea guvernului, prezidat de d. Gh. Tătărescu:

CAROL AL II-LEA
Prin grația lui Dumnezeu și voința Națională

REGE AL ROMANIEI

La toți de față și viitori sănătate.

Văzând demisiunile ce ne-au prezentat domnii:

Inginer IOAN GIGURTU, ministru al afacerilor străine;

ERNEST URDARIANU, ministrul Casei Regale, mare sambelan al M. S. Regelui și șeful statului major al „Partidului Națiunii", ministru secretar de Stat;

RADU PORTOCALA, ministru secretar de Stat pe lângă președinția consiliului de miniștri;

IOAN CHRISTU, ministru plenipotențiar; ministrul comerțului exterior;

ȘTEFAN CIOBANU, ministrul cultelor și artelor și NICOLAE SIBICIANU, subsecretar de Stat pe lângă ministerul cultelor și artelor,

Pe temiul Art. 46 din Constituțiune,

Am decretat și decretăm:

ART. 1. — Aceste demisiuni sunt primite de Noi.

ART. 2. — Sunt numiți Miniștri ai Noștri Secretari de Stat Domnii:

AL. VAIDA VOEVOD, Consilier Regal și Președinte al Adunării Deputaților;

C. ARGETOIANU, Consilier Regal și Președinte al Senatului, Ministru Secretar de Stat al Afacerilor Străine;

I. INCULEȚ, Ministru Secretar de Stat;

I. NISTOR, Ministru Secretar de Stat;

MIRCEA CANCICOV, Președintele Casei Autonome de Finanțare și Amortizare; Ministrul Economiei Naționale și ad-interim la Comerțul Exterior;

CONSTANTIN C. GIURESCU, Ministrul Propagandei Naționale trece Ministru al Cultelor și Artelor și

TEOFIL SIDOROVICI, Comandantul Străjii Țării, Ministru al Propagandei Naționale.

ART. 3. — Președintele Consiliului Nostru de Miniștri este însărcinat cu executarea acestui Decret.

Dat în București, la 28 Iunie 1940.

CAROL R.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINISTRI
GH. TĂTĂRESCU

No. 2170

*

Titularii celorlalte departamente și subsecretarii de stat au rămas la locurile lor.

Nouii miniștri au depus jurământul

COMUNICAT No. 36

Mareșalul Curții Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 28 Iunie a. c., la ora 1.30, au depus legiuitul jurământ în fața

MAIESTĂȚII SALE REGELUI și în prezența Domnului

Consilier Regal Gh. Tătărescu, Președintele Consiliului de Miniștri, Domnii:

Dr. Al. Vaida Voevod, Consilier Regal și Președinte al Adunării Deputaților, ca Ministru Secretar de Stat.

C. Argetoianu, Consilier Regal și Președinte al Senatului, ca Ministru Secretar de Stat al Afacerilor Străine.

I. Nistor, Ministru Secretar de Stat.

Teofil Sidorovici, Comandantul „Străjii Țării", ca Ministru al Propagandei Naționale.

București, 28 Iunie 1940.

IMPERIUL COLONIAL FRANCEZ

Credem că este de prisos să stăruim asupra actualității ce prezintă chestiunea imperiului colonial francez. E drept că în tratatele de armistițiu încheiate între Germania și Italia, de o parte, și Franța, de partea cealaltă, chestiunile cu caracter de revendicări teritoriale n'au fost atinse. Faptul acesta nu îndreptățește concluzia că aceste chestiuni nu vor fi puse, când ar fi să se încheie tratatele de pace.

Se știe că Franța este al doilea stat colonial de pe pământ, venind după Anglia. Intre ele două însă, deosebirea este foarte mare. In adevăr, suprafața totală a coloniilor și posesiunilor franceze este de 11 milioane 866.000 kilometri pătrați (de 19 ori mai mult decât Franța) cu o populație de 69 de milioane locuitori, pe când imperiul colonial britanic înglobează peste 35 de milioane de km. p. (de trei ori și jumătate cât Europa) cu o populație de 460 de milioane, ceeace înseamnă un sfert din populația totală a globului pământesc.

Marile descoperiri maritime din al 16-lea și al 17-lea secol au fost un îndemn puternic pentru mulți „conquistadores", (cuceritori și aventurieri), de a porni în largul mărilor și oceanelor, mânați de dorința de glorie și de câștig. Acesta a fost începutul coloniilor europene în celelalte continente. In timpurile vechi, primii colonizatori au fost fenicienii, în timpurile moderne au fost portughezii și spaniolii. Lor le-au urmat olandezii, francezii și englezii, iar în secolul al 19-lea a fost rândul statelor de formație mai nouă ca: Germania, Italia, Belgia, Japonia și Statele-Unite.

Oprindu-ne la francezi, trebue de relevat faptul istoric și anume că întocmirea imperiului lor colonial s'a făcut în două etape bine distincte și că dacă ar fi păstrat cuceririle făcute în amândouă aceste etape, astăzi Franța ar fi fost o Putere colonială mult mai mare decât Anglia.

In prima etapă, care începe din secolul al 16-lea și merge până la mijlocul secolului al 18-lea, francezii cuceriseră Canada, Luiziania, adică, două treimi din suprafața de astăzi a Statelor-Unite), o parte din insulele Antile și trei sferturi din India, pe lângă numeroase așezări în Guiana, pe coastele Africii și în Madagascar. Dar aproape toate aceste întinderi imense au trebuit să fie cedate Angliei prin tratatul încheiat la Paris în anul 1763, iar când congresul dela Viena din 1815 a refăcut harta lumei, Franța încetase de a mai fi o putere colonială, nelăsându-i-se decât mici și neînsemnate fărâmituri.

**Insă, după o trecere de timp de nu mai mult 15 ani, începe etapa a doua prin cucerirea Algeriei, Tunisiei, Marocului, Indochinei, Madagascarului, Africii Occidentale și Ecuatoriale, Somaliei, Siriei, Libanului, Noilor Hebride, Noii Caledonii, Insulelor Wallis și Futuna, Insulelor Comore, Insulelor Saint-Pierre și Miquelon, Insulelor Guadelupa, Martinica, Reunion, Guiana, Noua Caledonie, Tahiti, Marchize, Somaliei, Indochin